

ДІЯЛЬНІСТЬ СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРОТЯГОМ 1921-1939р.

Відновлення діяльності довоєнних спортивних організацій та заснування нових. СТ “Україна”. Перша світова, польсько-українська, громадянська війни більш як на шість років перервали працю, а водночас і знищили той невеликий довоєнний матеріальний і духовний доробок українських спортивних товариств.

Члени товариств з гвинтівками в руках пішли виконувати свій обов’язок з надією здобути волю, виробити державу. Член СТ “Україна”, учасник боїв у чотирикутнику смерті, редактор часопису УГА “Стрілецька думка” сотник Т.Франко у своїх спогадах писав: “Замість шкіряної кулі пішли в гру сталеві і багато членів вирушило в наступ на московського ворога, що з великою, але слабо вишколеною дружиною пхався штурмувати ворота Західної України”. В п’ятій сотні отамана Сеня Порука першого полку Українських Січових Стрільців воював і перший голова СТ “Україна” підхорунжий Матвій Яворський, санітаром-поручником у “Групі Схід”, Ш куреня ім.князя Льва, санітарної групи доктора Володимира Шуровського служив Степан Гайдучок, активний член товариства “Україна”, фундатор спортивного, сокільського руху. Чимало членів Товариства, видатних провідників загинули у боях, серед них – “душа стрілецька” от.Федь Черник, О.Перфецький, Дума Гусаківський. Діяльність СТ “Україна” від 1911 р. схематично поділяється на три періоди:

- 1-й – від заснування до першої світової війни;
- 2-й – воєнний час;
- 3-й – від 1921 р. до найновіших часів (1939).

Повоєнна діяльність, у свою чергу поділяється ще на два етапи. Перший – від 1921 до 1928 року, тобто до часу вступу СТ “Україна” до Львівського Окружного Союзу футболу і другий – від 1928 до 1939 року. Уся спортивна, виховна діяльність Товариства, а водночас й інших галицьких у краю, будувалася на пластових засадах, згідно з якими спорт сам по собі не розглядався, як самоціль: головне виховне значення його полягає у тому, що він є одним із вагомих засобів виховання тіла і характеру української молоді. Як писав Ярослав Гладкий, “ідея і суть фізичного виховання – це не культ тілесних утіх – це культ зусилля духу й культури, віра у творчі сили нації, її вільного розвитку як надії держави. Класти відбиток своєї волі на кожному відрізьку розвитку національного життя на шляху здобуття могутності”.

Незважаючи на шалене переслідування всього українського польською владою, після польсько-української війни та окупації Східної Галичини Товариство відновлює свою працю по війні в 1921 році. Фахові вчителі руханки українських гімназій С.Гайдучок, Т.Франко, П.Франко, П.Зимак своєю активною діяльністю викликали велику зацікавленість молоді до занять спортом. Водночас і старша громада міста та краю починає більше цікавитися спортом.

Рівень розвитку польського спорту – форпост польськості на східних “кресах”.

Поляки, які й до війни не відставали від українського спорту, у перші повоєнні роки опинилися далеко попереду. До 1919 р. 90% усіх польських рекордів з легкої атлетики належали Львівському спортивному клубу “Погонь”. Рекорд Польщі з бігу на 110 м з бар’єрами і в 1927 р. ще належав Горчинському з СК “Погонь”. Львів стає центром підготовки до УП Олімпійських ігор 1920 р. в Амстердамі, в яких Польща вперше брала участь самостійною національною командою. До речі, в УІ Олімпіаді 1912 р. кольори Росії та Австрії захищали три поляки, один – зі Львова.

Завдяки ініціативі львівського спортивного діяча д-ра С.Полякевича 11 жовтня 1919 р. організовується польський Олімпійський комітет.